

NIEUWSBRIEF 2015-03

Restaurantkosten

Een beroepskost waar haast iedereen mee geconfronteerd wordt: restaurantkosten. Door het vele misbruik over de jaren heen vragen belastingcontroleurs om de naam van de zakenrelatie én de reden van het restaurantbezoek voor te leggen (dus: te noteren op het ontvangstbewijs, ticket of factuur). Dit betekent een vervelende administratieve bezigheid maar we zien ons verplicht onze klanten te vragen dit te voorzien aangezien de opmerking steeds weer terugkeert bij belastingcontroles. Sommige beroepsgroepen kunnen proberen zich te beroepen op deontologische regels om deze vraag te ontwijken maar daar kan de belastingcontroleur dan weer op reageren door aan de beroepsorganisatie de vraag te stellen of hiervan in het desbetreffende concrete geval mag van afgeweken worden. Ook de vraag of er ter bevestiging contact mag opgenomen worden met de zakenrelatie zelf, is al gevallen. We proberen regelmatig om art. 335 WIB 92 in te roepen ('niet overmatige inlichtingen' vragen) net als het argument dat dit 'commercieel moeilijk' ligt. Eén enkele keer is zelfs de opmerking gevallen dat er een fiche 281.50 zou opgemaakt moeten worden wat concreet betekent dat de zakenrelatie inkomstenbelasting moet betalen op zijn deel. Uiteindelijk is dit niet doorgedreven maar strikt genomen is het wel correct al wordt het meer toegepast bij relatiegeschenken (vgl. de vroegere praktijk van het aanbieden van reizen door farmaceutische bedrijven aan apothekers). Gezien de populariteit van deze beroepskost leek ons dit zeker een item in de nieuwsbrief waard.

Fictief domicilie – duurzaam tehuis

Vaak wordt het idee gelanceerd om te 'verhuizen' naar het buitenland om de Belgische inkomstenbelastingen te ontwijken. We weten allemaal dat die veel te hoog zijn en een verhuis kan dan wel degelijk een oplossing zijn. Maar een Vonnis van de Rechtbank van eerste aanleg van Aarlen van 17/12/2014 duidt op de risico's wanneer het niet om een effectieve verhuis gaat. Het geschil houdt verband met aanslagen in de personenbelasting, ingekohierd ten laste van een belastingplichtige die zogenaamd gedomicilieerd zou zijn in Frankrijk en het voordeel vorderde van de regeling voor grensarbeiders. De administratie betwist dat het duurzaam tehuis van de belastingplichtige zich in het Franse grensgebied bevond. De rechtbank onderzoekt de situatie van de belastingplichtige, die beweert te wonen in Frankrijk, in een woning waarvan hij de naakte eigenaar is. De rechtbank verbaast zich erover dat de belastingplichtige een woning heeft aangekocht samen met de vrouw van wie hij zogenaamd gescheiden is. De rechtbank merkt op dat de post van belastingplichtige wordt verstuurd naar zijn oude adres in België, waar zijn vermeende ex-partner woont. Volgens de rechtbank heeft het feit dat er vanaf 1995, zijnde 9 jaar na zijn

NIEUWSBRIEF 2015-03

officiële vertrek naar Frankrijk, nog steeds post op zijn naam in België aankomt, geen andere rationale verklaring dan dat belastingplichtige effectief op die locatie woont. De rechtbank merkt tevens op dat het vaste telefoonnummer van de woning in België hetzelfde is als het nummer dat de belastingplichtige aan de personeelsdienst van zijn werkgever heeft doorgegeven. De rechtbank is van oordeel dat men onmogelijk op basis van de elementen uit het dossier kan stellen dat de belastingplichtige zijn hoofdverblijfplaats in Frankrijk heeft. Ze is tevens van oordeel dat het feit dat belastingplichtige tijdens de betwiste boekjaren gedomicilieerd was in Frankrijk, terwijl het middelpunt van zijn levensbelangen zich in België bevond en hij wel degelijk op de hoogte diende te zijn van de toepassingsvoorwaarden en gevolgen van de fiscale regeling voor grensarbeiders, zijn wil om de belasting te ontduiken, aantoont.

Aansprakelijkheid zaakvoerder/bestuurder

Al te vaak wordt gedacht dat een vennootschap een zaakvoerder of bestuurder van alle aansprakelijkheid verlost. Wanneer de zaken minder goed gaan, 'vergeet' men dan ook al makkelijker om belastingsschulden te betalen en komen de gewone leveranciers eerder aan de beurt. Vanuit commercieel oogpunt (geen levering zonder betaling) of persoonlijk oogpunt is dat wel begrijpelijk maar het brengt een zwaar aansprakelijkheidsrisico mee voor de zaakvoerder of bestuurder van de vennootschap. In een recent Arrest van het Hof van Beroep te Antwerpen van 23/09/2014 is hier opnieuw iemand gewezen op haar hoofdelijke aansprakelijkheid voor niet-betaling van de bedrijfsvoorheffing. Daarom wijzen wij onze klanten erop steeds voorrang te geven aan betaling van schulden naar de overheid toe (BTW, bedrijfsvoorheffing, sociale zekerheidsbijdragen, vennootschapsbelasting, ...). Hoe vervelend ook: voor schulden naar gewone leveranciers geldt deze hoofdelijke aansprakelijkheid niet waardoor de zaakvoerder hier bij staking van betaling in geval van faillissement niet hoeft voor op te draaien.

Voorbehoud

Onze nieuwsbrieven geven een stand van zaken weer en zijn louter informatief. Deze informatie mag niet als juridisch of fiscaal advies of advies van om het even welke aard worden beschouwd. Behoedzaamheid is aangewezen bij de interpretatie en de toepassing van de verstrekte informatie, onder meer vanwege de frequente wijziging van de juridische en fiscale wetgeving in deze materie.